

Udgivet April 1900
M. P. Christensen

Meddelelser

fra

Københavns Tjenestepigeforening.

Nr. 1.

Nærværende Blad er udgivet for at vække Interesse for
Københavns Tjenestepigeforening, stiftet den 15. November 1899.

Nr. 1.

Til Læserne!

Jeg havde længe indset, at der maatte gøres noget for Tjenestepigestanden; thi skal Husholdningen, og hvad der til hører, føres fremad i det Spor, den nu mange Steder er kommet ind paa, vil den huslige Kvinde aldeles forsvinde.

Jeg tænkte længe over Sagen og kom omsider til det Resultat, at det eneste rigtige maatte være, at alle Tjenestepiger sluttede sig sammen og selv behandle deres Sag; thi de alene kender den bedst.

Da Tidspunktet kom, hvor jeg fandt, at nu maatte der tages fat, lod jeg trykke 200 Cirkulærer med Indbydelse til Tjenestepiger om at give Møde Onsdag den 15de November 1899, Kl. 8, i Mødesalen, Gothersgade 49, 1. S. th., for om muligt at medvirke til at stifte en Tjenestepigeforening i København, hvis Formaal maatte være at søge at forbedre de Forhold, den tjenende Kvinde er undergiven.

Disse 200 Cirkulærer omdelte jeg til Tjenestepiger rundt omkring i Byen. Resultatet var, at der mødte nogle og tredive.

Jeg skal ikke nægte, at jeg havde ventet mange flere, og jeg blev derfor lidt betænkelig; men efter at have præsenteret mig selv for de Mødte udtalte jeg:

De Tilstedeværende har sikkert forstaaet af de Indbydelser, de har faaet, at vi her i Aften skulde søge at stifte en Tjenestepigeforening; men det ser rigtignok ikke ud til, at der er stor Interesse for Sagen, idet jeg har uddelt ca. 200 Indbydelser paa en saadan Maade, at mindst 8 à 900 har faaet Underretning om dette Møde, og af disse møder her kun nogle og tredive. Jeg vil derfor, før jeg gaar videre, spørge de Tilstedeværende: „Er her nogle, der har Mod til at staa mig bi?“

Efter en kort Pause rejste Kokkepige M. R. sig og sagde: „Jo, det tror jeg dog nok. De, der er her til Stede, kan jo ikke gøre for, at her ikke er kommet

flere, saa jeg synes, vi skulde høre lidt mere.“

Jeg takkede for Tilslutningen og holdt derefter følgende Foredrag:

„Det er en Kendsgerning, at Tjenestepigernes Tal svinder ind.

Der er en Grund til alt, ogsaa til dette.

Ser vi hen til Arbejdet, er det ingen Skam at være Tjenestepige, thi det Arbejde, Tjenestepigen udtør, er Kvindens Arbejde frem for noget andet. Nej! Hovedgrunden er, at de fleste unge Piger, som paa ærlig og stræbsom Maade søger at tjene deres Brød, bliver af dem, for hvem de ofre deres Tid, deres Kræfter, ja, tidt deres Helbred, sat til Side, og regnet for intet.

Ja, holdes der en Hund i Huset, bliver den behandlet 10 Gange bedre end Pigen. Hun maa f. Eks. staa i et koldt Køkken og spise sin Mad, medens Hunden ofte er i Spisestuen og faar sin Mad fra Bordet. Mange Gange sover Pigen paa et koldt, yderst tarveligt Loftskammer, medens Hunden sover i en flot Kurv med varme Tæpper i et af de elegante Værelser.

Man skulde ikke tro, at sligt kunde finde Sted i vor Tid.

Der gives ingen Stilling saa tvungen som Tjenestepigens. For de flestes Vedkommende findes der ikke et Minut af hele Dagen, ja Døgnet kan vi gerne sige, hvorom Pigen kan sige: „Det er mit.“ Om ogsaa Pigen er færdig med sin Gerning, saa hedder det dog at være parat, saa snart der bliver kaldt.

Vi kan tage hvilken anden Kvindes Stilling vi vil: f. Eks. Forretnings- og Kontordamer, Sygeplejersker, Syersker og Fabrikarbejdere. For dem alle er der en Tid af Dagen, som er deres egen; de kan blive i deres Plads, om de vil, og forlade den, om de vil, i den fastsatte Tid. Kun Tjenestepigen har ikke nogen bestemt Fritid.

En anden Grund er denne: Tjenestepigens Arbejdsdag er for det meste alt for streng og lang.

Mange Piger maa Kl. 6 om Morgener begynde deres Arbejde, og ere ikke færdige dermed før Kl. 10 à 11 Aften.

Jeg har prøvet det, saa jeg ved, at de forholder sig saaledes.

Man kan derfor ogsaa straks kende en Tjenestepige paa Gaden. Den tunge Gang og den foroverbøjede eller skæve Holdning er Mærker af den Overanstrengelse, hvorfor hun har været udsat i den Tid, da hendes Legeme udviklede sig.

Jeg kunde nævne meget andet; men det er sikkert ikke nødvendigt; hver kender bedst sit, og jeg tror, at der kun er faa Tjenestepiger, der vil sige: „Jeg kunde ikke have det bedre, end jeg har det.“

Mit inderligste Ønske er, at mange vil staa sammen med mig og søge at forbedre de Forhold, Tjenestepigen er undergiven. Det vil kun kunne ske, naar vi følge Sandhed og i Enighed samle os i en sluttet Skare.

Jeg haaber derfor, at vi i Aften lægger Grunden til en Tjenestepigeforening i København, som kan blive til Gavn og Glæde for mange. Jeg maa sige, det er ikke for at forbedre min egen nuværende Plads, at jeg rejser denne Sag; thi de Mennesker, jeg nu er hos, er de bedste, jeg har truffet paa min Vej. men jeg føler Trang til at hjælpe de unge Piger, der maa vælge den samme Livsgerning som jeg. Min Beslutning er taget, og jeg vil nu prøve at føre den igennem.

Jeg haaber, dersom der er nogle til Stede her, som virkelig ere tilfredse med deres Pladser, at de ogsaa vil være med til at hjælpe andre; thi de, hvis Baand ere løse, kan lettere udrette noget, end de, hvis Baand ere stramme.

Jeg har affattet et Program, som indeholder nogle smaa Menneskerettigheder, som vi skal arbejde for at faa gennemført. Vil man ikke give os det før, da kan vi faa det den Dag, vi staar samlede og forlanger vor Ret.

Program.

1) Alt Nat arbejde afskaffes. Arbejdsdagen for Tjenestepigen regnes fra Kl. 6 à 7 Morgen til Kl. 7 Aften. Over-

arbejde f. Eks. Vask, Rengøring, Strygning, Fodtøjsbørstning, Selskab og Børns Pasning betales med 15 Øre pr. Time fra Kl. 7—10, 25 Øre pr. Time efter Kl. 10.

2) Tjenestepigen skal have sund og tilstrækkelig Kost.

3) Tjenestepigen skal have et ordentligt Værelse, et Rum, der med Rette kan kaldes et Værelse, og ikke et saadant, der mere ligner et Hundehus, hvori man hverken kan vende eller dreje sig. Det skal være tørt og luftigt en ordentlig Seng eller Sovesofa samt Kakkellov skal findes der.

4) Frihed hveranden Søndag fra senest Kl. 3 Eftm.

5) Tjenestepigen skal have 1 à 1½ Time til sin egen frie Raadighed hver Dag inden Kl. 7 Aften. Nævnte Fritid bestemmer Herskabet den Dag, Pigen bliver fæstet.

6) Frihed 1 Søgneaften om Ugen fra Kl. 7, paa hvilken Dag Middagsfriheden bortfalder.

Pigen bør have Lov at drikke The, naar hun kommer hjem, hvis hun ønsker det.

* * *

Saa snart Foreningen har Midler dertil, skal der her i København oprettes en Tjenestepigeskole, hvor unge Piger paa 17 à 18 Aar (Medlemmer af Foreningen) kan faa et Aars frit Ophold og lære proper Husgerning og Madlavning.

Ligeledes skal der oprettes et Hjem, som skal være aabent hver Søndag Eftermiddag for Foreningens Medlemmer, som kan bringe deres Haandarbejde med Ønsker nogle af Medlemmerne at følges ad i Theatret, i Kirke eller ud at spadserere, kan de komme tilbage til Hjemmet og spise til Aften.

Der vil blive holdt Foredrag eller Oplæsning hver Søndag.

Maalet er endvidere at kunne give ældre Tjenestepiger en sorgfri Alderdom.

Jeg har tænkt mig, at indtrædende Medlemmer betaler 50 Øre i Indskud og 50 Øre i maanedligt Kontingent.

At faa denne Sag gennemført vil koste Tid, Flid og Penge; jeg selv vil efter Evne arbejde derfor med Glæde, og jeg haaber, at mange vil gøre det samme.

* * *

Efter at de Tilstedeværende ved at rejse sig havde tiikendegivet deres Tilslutning til Foredragsholderen, nedsattes et Udvalg, og

Københavns Tjenestepigeforening erklæredes stiftet, med Ønsket om, at den maatte vinde Fremgang og Tilslutning og naa sit Maal, hvorefter Mødet sluttedes.

* * *

Da der høres saa mange atvigende Opfattelser af den her rejste Bevægelse, har jeg fundet det rettest her i Bladet at fremstille „Københavns Tjenestepigeforening“s Oprindelse og Stiftelse, for at man kan se Sagen, som den er. Jeg har paa ingen Maade forandret min Mening herom, men vil arbejde for at naa det Maal, jeg har sat mig.

Marie Christensen.

Københavns Tjenestepigeforening
afholder Møde hver **Onsdag Aften**
Kl. 8, Frederiksberg Allé 22, Realskolen
Alle Tjenestepiger ere velkomne.

Til mine Standsfæller.

Min Hensigt med disse Linier vil være naaet, dersom de kunde bidrage til, at mange af mine Standsfæller, efter at have læst dem, ikke ville betænke sig paa at indmelde sig i „Københavns Tjenestepigeforening“; thi dette er efter min Mening den naturligste Maade, paa hvilken enhver Tjenestepige kan vise sin skyldige Tak til Formanden, Marie Christensen, som har lagt Grunden til Foreningens Dannelse.

Skønt mange havde ventet, at den Dag maatte komme, da ogsaa Tjenestepigerne vilde danne deres Forening, vakte det dog en betydelig Opsigt, da man i November Maaned erfarede gennem Bladene, at „Københavns Tjenestepigeforening“ var stiftet; ja ikke alene Opsigt, men tillige Bestyrtelse og Forskrækkelse hos mangan Husmoder, thi straks blev der jo talt og skrevet i det uendelige om, at de Tjenestepiger, der indmeldte sig som Medlemmer i Foreningen, skulde og vilde nu stille Fordringer til deres Herskaber.

Marie Christensen stod som bekendt ganske alene fra Begyndelsen og havde forinden lagt en Plan for sin fremtidige Virksomhed; i Følge denne havde hun saaledes forfattet et Program, som en Gang, naar alle Tjenestepiger vare samlede, skulde træde i Kraft.

Dette Programs forskellige Punkter var det, der fik Navn af Fordringer; men jeg vil med det samme sige, at de ere alt for rimelige til at kunne bære dette Navn; thi de ere kun smaa Menneskerettigheder. Desuden undrer det mig meget, at de fleste Mennesker i hele denne Sag kun ser dette Program, tilmed da det jo er et Fremtidsspørgsmaal, og slet ikke have Øje for Foreningens Formaal, og det tror jeg dog sikkert, at kan Foreningen kun faa Lov at arbejde frem mod sit Maal, da vil dens Arbejde blive til Gavn saavel for Herskaber som for Tjenestepiger. Mon ikke de fleste ville give mig Ret i, at Forholdet mellem Herskab og Tyende med Aarene er ble-

vet saaledes, at det nærmest maa betragtes som et Samfundsonde; fra Husmødrene hører man stadig Klager over Vanskelighederne ved at faa Tjenestepiger, og disse Klager blive maaske endnu hyppigere, dersom der ikke i Tide gøres Forsøg paa at modarbejde den Uvilje, man nu for Tiden træffer hos saa mange unge Piger mod at tjene.

Vi se jo, at de fleste foretrække at søge deres Livsophold i alle andre Stillinger, enten ved at være f. Eks. Ekspeditricer eller Syersker, eller endogsaa gennem Fabrikernes ofte usunde Arbejde, og spørger man dem om Grunden dertil, lyder Svaret fra dem alle, at som Tjenestepiger ere de alt for tvungne.

Men hvad disse unge Piger nu end tjene deres Brød ved, saa tragte dog de fleste efter en Gang at faa egen Husstand, og hvorledes kan man saa vente, at disse skulle kunne styre et Hus med Orden og Økonomi, naar de ikke tidligere have lært og øvet sig i Hjemmets Arbejde.

Lad os derfor af al Magt søge at modarbejde dette Misforhold! Gid de unge Piger vilde indse, at det netop er i det huslige Arbejde, at Kvinden hører hjemme, og gid det maatte gaa op for mange Husmødre, at vilde de blot indrømme deres Piger lidt mere Fritid til at ofre sig for deres egne Interesser, saa gik de nok med større Lyst og Interesse til Arbejdet for Herskabet, end det for manges Vedkommende er Tilkældet nu. Der gives i vore Dage rig Lejlighed for de ubemidlede Klasser til at faa Del i saa meget af, hvad Livet byder af godt og skønt, f. Eks. gennem Foredragene i Folkeuniversitetsforeningen og paa mange andre Omraader, ved de billige Søndags-eftermiddagsforestillinger paa Theatrene o. s. fr.; men fra alt dette ere Tjenestepigerne i Almindelighed afskaarne, netop paa Grund af deres indskrænkede Fritid.

Skulle vi saa til Slut blot se lidt paa Foreningens Fremtidshaab, at faa rejst et Tjenestepigehjem, som blandt andet skulde omfatte en Tjenestepigeskole, hvor unge Piger, som ere Medlemmer af Foreningen, kunde faa et Aars frit Ophold og lære Husgerning og Madlavning; derigennem vilde sikkert opnaaes noget godt; thi alt maa jo læres; ingen kan blive Mester i Udførelsen af et Arbejde uden først at have lært det; saaledes er det i de smaa Forhold som i de store Og ligeledes: at dette Hjem kunde være et Samlingssted for Foreningens Medlemmer i deres Fritid og blive et „Hjem“ i Ordets dybe Betydning for dem, der maa tjene, indtil de blive gamle, og Kræfterne ophører — det kan jo kun blive til Gavn.

Derfor vil jeg inderlig ønske, at mange vilde indse, at det virkelig er en god og ærlig Sag, her arbejdes for; men for at føre den frem maa vi alle staa enigt sammen; det, der skal ydes fra Medlemmerne i Kontingent, 50 Øre om Maaneden, er jo saa lidt ved Siden af det, der haabes opnaaet. Tænk ikke: „Jeg har det godt, saa jeg behøver ikke at gaa ind i Foreningen;“ husk paa, at der er mange andre, vi kunne hjælpe. Dette skulde jo være Menneskenes store

Opgave: ikke at være sig selv nok, men ogsaa søge at hjælpe sin Næste.

Andrea Kibenich.

Husmoderens Blad,

der redigeres af Fru Sofie Horten og L. Stange, skriver i en Artikel i Bladets Nr. 14 om Københavns Tjenestepigeforening bl. A.:

Et at de vigtigste Formaal, Foreningen stræber hen til, er, at faa saa mange Midler samlede, at en Bygning kan bygges, hvor en Tjenestepigeskole kan oprettes, saa enhver Pige, der virkelig vil, kan faa et Aars gratis Uddannelse.

Det er det, vi trænger til — uddannede Tjenestepiger!

Og vi Husmødre kan hjælpe til dermed. Vi kan træde ind i Foreningens som passive Medlemmer og give, hver efter vor Evne, en aarlig eller maanedlig Skærv til denne Bygnings Grundfond, vi ikke alene kan gøre det, vi bør gøre det. Vi vil derved hjælpe til at danne en dygtig Stab af Piger, der, samtidig med at de har lært at forstaa Arbejdet og Arbejdets Værdi, vil faa Respekt for sig selv og følgelig næppe vil gøre sig skyldig i mangt og meget, som vore yngre Piger nu ikke er bange for at byde deres Fruer.

Og Fruerne — de vil tænke lidt mere over Arbejdets Fordeling, og de vil indrette det saaledes, uden mindst Gene eller Ulejlighed, at Pigen faar den Frihed, hun ønsker sig. Tænk blot over, kære Frue, hvor mangen ung, tankeløs eller snakkesyg Pige, der gaar i Byen i Eders Ærinder og bliver borte i Timevis for det, hun kunde udrette paa nogle Minutter! Hvis hun vidste, denne tankeløse eller snakkesyge Pige, at en Times berettigede Frihed ventede hende senere hen paa Dagen, tror I saa ikke, at hun skyndte sig at komme igen og gøre sit Arbejde færdigt for at nyde Friheden? Jo sikkert! Det er jo heller ikke Meningen, at en Pige skal kunne løbe fra sit Arbejde, fra Vask eller Strykning eller deslige for at faa sin reglementerede Fritid — det gør en ordenlig Pige desuden heller ikke, hun venter til næste Dag og glæder sig til, at Timen saa kan blive des længere.

Jeg kan forsikre alle Fruer, der holder Piger, at de ikke behøver at være bange for at tage Piger, der er i Foreningen, tvertimod, jeg vil gaa endnu videre og raade enhver Frue, der vil opfylde foranstaaende Betingelser, til ligefrem at opfordre deres Piger til at træde ind i denne, thi det er min bestemte Opfattelse, at Foreningen intet vil gøre for at stramme Forholdet Tyende og Herskab imellem, men at den vil værne om Standens Interesser paa en Maade, der tilsyvende og tilsidst dog vil komme Herskaberne til Gode.

Enhver Læser

bør efter selv at have læst Bladet lade Venner og Bekendte læse det og agitere for Tilgang til vor Forening, thi jo flere vi blive om Arbejdet for den fælles Sag, jo bedre kan Foreningen arbejde for denne.

Til Husmødre!

Glem for en Stund, at jeg er Tjenestepige, og betragt mig som et af Deres Medmennesker, der gerne vil hjælpe lidt til, at Husmødre og Tjenestepiger maatte komme til at forstaa hinanden og sætte Pris paa hinanden.

Det er af stor Vigtighed for en Husmoder, at hun i sit Hus har en Pige, der kan varetage hendes Interesser, som hun i det hele taget kan sætte Lid til, og til hvem hun med rolig Samvittighed kan overlade sine Børn, som dog er Husmoderens dyrebareste Ej.

Men Husmødre! hvad gør De, for at de unge Tjenestepiger kan blive Dem en saadan Hjælp? Man maa pleje Planten, medens den er ung, hvis man vil naa et godt og smukt Resultat.

De fleste Tjenestepiger forlader deres Hjem, (det være godt eller daarligt, det er dog deres Hjem), naar de er 14 a 15 Aar.

Det, som disse unge Piger først og fremmest skulde finde i deres Plads, det er et Hjem.

Bjørnstjerne Bjørnson har en Gang skrevet om Hjemmet: „Trygheden borte, — og da er det ikke længer noget Hjem, saa er det bare at bo tilleje“.

Tro mig, det gælder for mange unge Tjenestepiger.

De har været vante til at tale fortroligt med deres Forældre og Sødskende; nu pludselig lyder der en kold og ofte befalende Stemme til dem; de skal udføre det og det, og de kan ikke udføre det rigtigt, blot fordi det bliver sagt, og saa faar de Skænd; vi ved jo godt, at i et lille Arbejderhjem kan de unge Piger ikke lærer det, de skal udføre i et bedrestillet Hjem. Det er en meget stor Fejl af Husmødre, at de altid bemærker det, der er daarligt udført, og kun sjældent roser den unge Pige, som dog mange Gange gør sin yderste Flid for at faa sit Arbejde godt gjort. Et venligt, belønnende Ord vil altid gavne; men et haardt Ord vil for det meste skade.

Hvad der har stor Betydning for Tjenestepigen, er hendes Værelse. Er det et hyggeligt Værelse, De giver deres Pige, saa vil hendes Arbejde mange Gange gaa lettere; thi hun har noget at glæde sig til. Ligner derimod det Værelse, De har givet Deres Pige til at tilbringe sin korte Fritid i, nærmest en skummel Fængselscelle, saa er der ikke noget at stræbe efter.

Mange Fruer véd knapt, hvorledes deres Piges Værelse ser ud, om det er hyggeligt eller uhyggeligt, om det er

propert eller snavset; gid De vilde kaste Deres Blik derind og saa tænke: mon jeg som ung Pige kunde have Lyst til opholde mig derinde.

Det sværeste for Tjenestepigen, troer jeg nok, er den stærke Tvang, hun er undergiven. Jeg vilde ønske, at det maatte blive Husmødrene selv, der gav deres Piger en selvstændig Time daglig, saa at ikke det bliver Pigen, der skal forlange den. Enhver Husmoder maa kunne vide, hvilken Time Pigen bedst kan undvære, enten fra Kl. 1—2 eller fra Kl. 2—3 o. s. v.

Sig til Deres Pige: „Den Time har De fri, De kan gaa ud, om De vil, og blive hjemme, om De vil; er der en Dag, hvor det ikke kan ske, skal jeg sige Dem det i Tide“. Det kan godt være, at Deres Pige de første 8 Dage slet ikke benytter sig deraf; thi det er jo noget ganske nyt. Hun kan slet ikke forstaa, at det gælder hende, men den Dag kommer nok, da hun sætter Pris derpaa og takker Dem derfor.

Hvis jeg skulde have en Tjenestepige, vilde jeg læste en 16-aarig Pige paa den Betingelse, at for hvert Aar, hun blev hos mig, vilde jeg give hende 1 Kr. mere i Løn pr. Maaned, indtil man kom til en ordenlig Løn som Maksimum, 1ste Aar 10 Kr. pr. Maaned, 2den Aar 11 Kr. o. s. v., og saa vilde jeg først og fremmest sørge for, at hun følte sig hjemme, saa hun ikke behøvede at ty til de meget omtalte Køkkentrapper for at komme til at tale fortroligt med andre, og jeg vilde taalmodigt vise hende og lære hende, hvorledes jeg ønskede mine Ting udført; jeg vilde ikke nøjes med at vise hende det een Gang, men vedblive, til hun kunde udføre det ret, og saa vilde jeg lade hende blive mere og mere selvstændig, indtil hun tilsidst stod som min Medhusbestyrerinde. Jeg tør svare for, at det betaler sig bedre at give en ordenlig Løn til en Pige, som kender Husets Ordning paa alle Maader, end evig og altid at skifte med unge Piger, (som komme fra meget forskellige Pladser) blot for at slippe for at give mere end 10 à 12 Kr. maanedligt.

De forstaaer nok, at det er smørligt de unge Piger, jeg her taler om; thi det er dem, der trænger til Hjælp og Beskyttelse; faar de den ikke, medens de ere unge, saa gaar det galt.

Husmødrene sige, at det er saa forfærdeligt svært at lære unge Piger noget.

Kan godt være; men det kommer jo selvfølgelig ogsaa først an paa, om den, der skal lære andre, kan noget selv.

Jeg troer nok, jeg tør sige, at hvis der for 40 à 50 Aar siden var fremkommet Forslag om en Tjenestepigeskole, vilde enhver Husmoder have anset det for en stor Skam; thi den Gang forstod Husmødrene at lære deres Piger det, de ønskede, de skulde kunne, men nu er Sagen en anden, nu siger Husmødrene selv, at Tjenestepigen skal være udlært, naar de faar hende.

Og de har Ret, det er nødvendigt.

Jeg stoler derfor ogsaa trygt paa, at mange Husmødre ville støtte den Sag, der nu er paabegyndt, saa at vi snarest muligt kan faa en Tjenestepigeskole her i København, hvor unge Piger blive uddannede til virkelig dygtige Tjenestepiger, der forstaar deres Ting.

Der er jo mange Husmødre, der raader over store Midler, og vil de tænke lidt over Sagen, kan de umuligt anvende dem til noget bedre end til Københavns Tjenestepigeforenings Skole og Hjem.

Tjenestepigen fødes mange Gange i det usleste Hjem, men hun har ogsaa Plads i Kongens Slot; med andre Ord, Tjenestepigen gaar gennem hele Samfundet, og derfor kan alle være med til at støtte denne Sag.

Ethvert Bidrag vil blive modtaget med Tak, og det vil blive indsat i „Bikuben“ paa Bogen: „Fond for Københavns Tjenestepigeforenings Skole og Hjem“.

Passive Medlemmers Bidrag vil ikke blive brugt til Agitation for Tjenestepigeforeningen (som har sin egen Sparekasse-bog) men henlægges til det Tidspunkt, da Opførelsen af Foreningens Bygning kan begyndes.

Marie Christensen.

Medlemsmøde

afholdes

Søndag den 13de Maj

Nørregade 33, St. Kl. 5 - 10 1/2.

Foredrag afholdes Kl. 8.

Haandarbejde medtages.

Dansk Kvindesamfund

afholdt Onsdag d. 21. Marts et Møde om Tjenestepigesagen. Fru Professorinde Plum indledede og anbefalede den nystiftede Tjenestepigeforening, der sikkert vilde blive til Gavn baade for Fruer og Piger og bidrage sit til at højne Standen, saa at vi kunde naa saa vidt, at Tjenestepiger ikke som nu i Almindelighed sættes lavere end Fabrikpiger.

Frk. Forchhammer betragtede Tjenestepigespørgsmaalet som et socialt Anliggende, der ogsaa er stærkt oppe i andre Lande. Frøkenen anbefalede en bestemt Fritid for Pigerne, da de derved kunde faa Lejlighed til at nyde en fortsat Uddannelse; hun sluttede med at ønske Foreningen Held og god Fremgang.

Fru Berg-Nielsen vilde af med Tyendeloven og foreslog, at den mindre-aarige, der ikke selv kan sige sin Plads op, burde beskyttes paa en lignende Maade som Lærlinge.

Marie Christensen, Tjenestepigeforeningens Formand, oplæste Programmet og fremhævede, at en bestemt Fritid vilde give Pigen mere Lyst til sin Gerning, og gav en kort Beskrivelse af det Hjem og den Skole, Foreningen har sat som et af sine Formaal at faa oprettet.

Fru Salicath opfordrede til at danne en Husmødreforening.

Hr. Assistent Monrad mente ikke, at det var nødvendigt at danne en Forening imod den nydannede Tjenestepige-

forening, da dennes Fordringer ikke vare større; man maatte hellere hjælpe og støtte Foreningen.

Fru Professorinde Lund syntes ikke om de skrevne Lovbestemmelser; Fruen betragter det som en Selvfølge, at alle Herskaber behandler deres Piger godt.

Kommunelærerinde Frk. Bruun gjorde opmærksom paa, at Loven er til for Overtrædelsernes Skyld, og talte om det urigtige i at sende en ung Pige efter Fruen sent om Aftenen; hun ønskede, at Pigen fik Pige-kammeret og ikke som i mange Tilfælde et Pulterkammer, og Sønnen eller Datteren Pige-kammeret.

Fru Ussing ønskede den unge Pige under 18 Aar fritagen for Aftenarbejde, selv for ekstra Betaling, da hun trænger til Hvile for at blive stærk og sund.

Fru Thran anbefalede at støtte Foreningen med Penge, saa den snart kunde faa Skolen og Hjemmet oprettet, og mente, at Foreningen vilde blive til Gavn baade for Fruer og Piger.

Hr. Hansen-Ølstykke ønskede, at Herskaberne vilde tage sig lidt mere af deres Piger og tale med dem om andet end Arbejde, samt give dem Lejlighed til f. Eks. at høre en Bog blive læst, naar saadant fandt Sted inde i Stuen.

N. Bg.

Københavns Tjenestepigeforening

afholder Agitationsmøde hver Onsdag Aften, Kl. 8. Frederiksberg-Allé 22, „Realskolen“.

Uddrag af Love

for

Københavns Tjenestepigeforening.

Foreningens Formaal er:

At samle alle Kvinder, som har Plads som Tjenestepiger, til en fælles Samvirken for at værne om Fagets Interesser.

Ligeledes vil Foreningen ved stadige Sammenkomster i et dertil passende Lokale, ved Foredrag og Diskussioner arbejde for at opnaa Enighed om en rigtig Opfattelse af Fagets Anliggender og derved vinde en bedre Eksistens for Foreningens Medlemmer.

Saasnart Foreningen har Midler dertil, skal der her i København ordnes et Hjem, som skal være aabent hver Søndag Eftermiddag for Foreningens Medlemmer.

Ligeledes ønskes med Tiden oprettet en Tjenestepigeskole, hvor unge Piger (Medlemmer af Foreningen) kan faa et Aars frit Ophold og lære proper Husgerning og Madlavning.

Medlemmernes Pligter og Rettigheder.

§ 1.

Medlem kan enhver Kvinde blive, som paa nogen Maade kan kaldes Tjenestepige. Det paalægges ethvert Medlem af Foreningen at gøre alle kvindelige Fagfæller opmærksom paa Foreningens Formaal og Love, samt anmode dem om at indtræde i Foreningen.

Vedkommende er ved Indmeldelsen pligtig at opgive Adresse.

§ 2.

Ethvert nyt tiltrædende Medlem betaler ved Indmeldelsen 50 Øre i Indskud, samt 50 Øre i maanedligt Kontingent. Udebliver et Medlem med Kontingentet udover 3 Maaneder, betragtes Vedkommende som udtraadt af Foreningen og kan kun optages som nyt Medlem.

§ 3.

Ved Sygdomstilfælde fritages ethvert Medlem for at betale Kontingent, naar saadant skriftligt meddeles Kassereren.

§ 4.

Rejser et Medlem her fra Byen (ikke Lystrejse), har Vedkommende at melde dette til Foreningens Kasserer og ved sin Tilbagekomst ligeledes melde sig inden 1 Maanedes Forløb, saafremt hun ønsker at bevare sine Rettigheder; hvis ikke, bliver Vedkommende betragtet som frivillig udtraadt af Foreningen.

§ 5.

Beslutter Medlemmer i deres Plads at ville gennemføre en Ordning, skal de, forinden noget Skridt foretages, underrette Foreningens Formand derom, som da hurtigst har at sammenkalde Bestyrelsen og Medlemmerne til et Fællesmøde. Opnaas der ikke Enighed om Fordringens Berettigelse eller Gennemførelse, kan Sagen paa Medlemmernes Forlangende henvises til en Generalforsamling.

§ 9.

Kontingentet opkræves ved en Inkasator, som er pligtig at fremvise Kvittering for Medlemmerne 2 Gange i hver Maaned; betales Kontingentet ikke første Gang, noterer Budet Datoen for Forevisningen, som saa fremlægges for Bestyrelsen. Tillige erholder den, der opkræver Kontingent, 3 Øre pr. Kvittering.

§ 10.

Formanden og Kassereren erholder en Løn af 6 pCt. til lige Deling. Kassereren fører Foreningens Regnskab og Formanden leder Foreningens Anliggender. Styrelsen betaler Kontingent.

Lad det blive en Kappestrid om, hvem der kan skaffe de fleste Medlemmer til Foreningen.

Indmeldelser

modtages hver Onsdag Aften i Realskolen, Frederiksberg Allé 22, samt hos Kassereren Nanna Berg, Dosseringen 79, 4. Sal.

Udgivet af Københavns Tjenestepigeforening, Calbergs Bogtrykkeri, Skindergade 22, København K.